

Předkládané architektonické řešení v rámci zpracované studie očisťuje stavbu a okolí od provizorních zásahů a maximálně reaguje na požadavky obce ohledně polyfunkčního využití. Návrh obnovuje původní hlavní vstup od zvoničky, který je zaústěn do prostorné místnosti s křížovou klenbou. Budova je doplněna o přístavbu schodiště a výtahu

z důvodu zvětšení vnitřního prostoru budovy a nutného zajištění bezbariérového přístupu do patra.

Připravovaná rekonstrukce dále zahrnuje:

- zachování provozu hospody
- vybudování prodejny potravin
- zvětšení sálu v patře
- odstranění provizorních příček
- nová WC
- venkovní terasu
- úpravu okolí zvoničky a další nutné technické rozvody, izolace, krovy apod.

Jsem přesvědčena, že Salajka se díky plánované rekonstrukci stane na mnoho let opět reprezentativní dominantou naší obce, která si ji bezpochyby zaslouží.

Ing. Iva Hadašová, starostka obce

Zdravím všechny čtenáře a příznivce Barbarské osady!

Jak známo, jaro letošního roku bylo zastíněno karanténou kvůli „pandemii“ viru COVID-19. Jakkoliv se na začátku vše zdálo děsivé, nakonec (alespoň u nás) vše dopadlo v celku dobře a život se nyní zase vrací do starých kolejí. Avšak troufám si říct, že každému z nás vlastně ty restrikce i něco daly, nejen vzaly – navzdory všemu měl totiž každý člověk mnohem více času...

Je mi jasné, že mnoho lidí jej nemuselo vzhledem k existenčním či jiným starostem prožít úplně dobře, ale chtě nechtě jsme byli nuceni se zastavit a malinko vydechnout. Pro některé lidi vítaná možnost, pro jiné noční můra... Ale věřím, že každý tu chvíli, kterou získal navíc, nakonec nějak po svém využil. Hektický běh moderní doby se alespoň na pár okamžiků zpomalil, a tak jsme se mohli zamyslet nad svým životem, nad našimi blízkými, nad svými projekty a směry, kterými kráčíme. Mnoho z nás dnes žije jako myš běžící v kolečku – pořád se o něco snažíme, děláme pro to maxima, hledíme na výsledky... ale co taková ta spontánní radost jen z daného okamžiku?

Radovat se jen tak, že jsme na tomto světě a že právě TEĎ chceme něco udělat?

Alespoň u nás, v našem malém kolektivu Osady a kapely Barbar Punk, se to povedlo. Odpočali jsme si od shonu, přerovnali myšlenky a nabrali novou energii... A tak přinášíme novinky ohledně letošního Barbar Festu!

První věc – festival BUDE!

I přes současná omezení počtu účastníků akcí můžeme událost udělat, neboť je stejně omezen počet míst z kapacitních důvodů na 150. Pokud tedy opět nenastanou nějaká drastická omezení ze strany vlády, Barbarfest bude pro vás připraven tak, jak jste zvyklí!

První potvrzené kapely již můžete vidět na webových stránkách festivalu- www.barbarfest.cz.

Ale bude toho více, mnohem více ☺

Mějte se zatím krásně, přeji všem pěkně prožité letní dny a hlavně to zdravíčko!

Mamut

HISTORICKÉ OKÉNKO

Jan Amos Komenský (1592–1670) – Životní příběh, část II.

„Nevěřte všemu, co se vám k věření předkládá: Zkoumejte vše a přesvědčujte se o všem sami!“

V minulém díle jsme Jana Amose Komenského opustili na konci období, na něž později vzpomínal jako na nejšťastnější roky svého života. Zahrnovalo jeho klidný, téměř idylický pobyt v severomoravském Fulneku, kde v letech 1618–1621 působil jako duchovního správce sboru církve jednoty bratrské. S manželkou Magdalenou vychovávali malého synka a těšili se na příchod druhého dítěte.

Mezitím se však dávaly do pohybu věci, které se nedaly zastavit a které navždy změnily tvář Evropy i životy všech jejích obyvatel. Vzpouira českých protestantských stavů proti císaři vyvrcholila nezapomenutelnou a pro vývoj našeho národa zásadní bitvou na Bílou hoře. Odehrála se 8. listopadu roku 1620 a jednalo se o první významnou bitvu třicetileté války. Před pražskými hradbami tehdy proti sobě stanulo vojsko vyslané císařem, posílené vojáky německé Katolické ligy, proti vojsku českých stavů. Přestože stavovské vojsko mělo výhodnější postavení, skončila bitva na Bílé hoře po pouhých 2 hodinách absolutním vítězstvím katolické císařské armády. Jakoby se naplnila slova Karla st. ze Žerotína, který na počátku povstání prohlásil, že podle jeho názoru v této záležitosti Bůh není s českými stavy. Kronikář Pavel Skála ze Zhoře, protestant a přímý účastník všeho dění, popisuje důvody porážky takto: „...celé to neštěstí a pohroma... uvalila se nejvíce příčinou lakomství nezřízeného některých

nejpřednějších osob ze stavův českých, neboť lidu svému válečnému řádně platiti zapomínali... také někteří z předních velitelů zisku vlastního přílišně vyhledávající, vojska svého zbraněmi náležitými neopatřili, a mezi sebou jeden druhému záviděli.“

V následujících dnech jsou země Koruny české opět připojeny k rakouské monarchii a okamžitě začínají politické čistky. Rozsáhlá zatýkání vedou až k veřejným popravám na Staroměstském náměstí. Probíhají konfiskace majetků, prosazování katolického vyznání jako jediného pravého a mnohá další opatření omezující svobodu na všech úrovních české a moravské společnosti.

Krutou pohromou bylo tažení vítězného císařského vojska na našem území bezprostředně po bitvě. Vojáci dle dobových zvyklostí považovali Čechy a Moravu za dobyté území, na němž je dovoleno rabovat a plenit. Obzvláště spadeno měli na protestantské domy a jejich obyvatele, protože ty považovali za své poražené nepřátele, kacíře a heretiky, na nichž lze beztréstně páchat zlo. Ve skutečnosti samozřejmě o protestantskou ani katolickou víru nešlo, najaté žoldáky zajímala výhradně válečná kořist. Řádili i v našem kraji. V Netíně okradli a upálili kněze Vavřince Kruciuse i s manželkou, v Bohdalově oběsili 70letého kněze Matěje Pšeničku nad zapálenou hranicí z jeho knih. Ve Velké Bíteši, v síni domu jednoty bratrské (dnešní Masarykovo nám. č. 5) brutálně ubili duchovního správce Adama Píseckého. Také vypálili několik objektů v okolí a srovnali se zemí

proslulé tiskařské a překladatelské centrum sídlící na tvrzi v Kralicích nad Oslavou.

Se stejnou krutostí si vojáci počínali i ve Fulneku, působišti Jana Amose Komenského. Ten naštěstí stihne před blížící se pohromou provést záchranná opatření. Těhotnou manželku s malým synkem odesílá k její matce do Přerova, kde budou ve větším bezpečí než s ním. Nejcennější část svého majetku, knihovnu plnou vzácných knih, svěřuje do úschovy městské radě. Když však později dojde ve vedení města ke změnám, je obsah knihovny snesen na fulnecké náměstí a uspořádáno veřejné pálení „kacířských knih“. Shoří také několik Komenského rozpracovaných rukopisů, což představuje pro jejich autora citelnou ztrátu.

Svůj holý život si Jan Amos Komenský koncem r. 1620 zachraňuje útekem před blížícím se vojskem do okolních lesů. Toto řešení nejprve považuje za dočasné. Netuší, že se od této chvíle stává na dlouhou dobu psancem. Nebezpečí nepolevuje, proto se dále skrývá v lesích, přespává v jeskyních. Situaci zhoršuje císařský dekret z března 1621, který vypovídá všechny nekatolické duchovní ze země. V první vlně mají odejít duchovní jednoty bratrské, k nimž Komenský patřil. Jezuité neúnavně dnem i nocí prohledávají lesy a hledají zběhlé „kacíře“. Jak později Komenský vzpomíná, často když večer uléhal ke spánku, netušil, jestli se ráno vzbudí živý. Kromě fyzického utrpení zažívá i duchovní zmatek. Proč se mu dějí tyto špatné věci? Provinil se snad něčím, zhřešil? Myslí na rodinu a přes všechny strasti píše počátkem r. 1622 manželce nádherný, povzbuzující dopis, začínající láskyplným oslovením „*Manželko má milá, klenote můj po Pánu Bohu nejdražší!*“ a končící podpisem „*Tvůj věrný manžel do smrti Jan Amos*“. V té chvíli ještě neví, že adresátka si dopis nikdy

nepřečte. Už v době jeho vzniku nebyla Magdalena Komenská mezi živými. Zemřela v Přerově během epidemie moru stejně jako starší, dvouletý syn. Nepřežil ani mladší, nově narozený synek, kterého jeho otec nestihl přivítat do života.

Jak vůbec může lidská bytost přežít tak kruté rány? Jan Amos Komenský o mnoho let později v dopise příteli popisuje svoji zoufalost a beznadějí cestu zpátky do života takto: „*Když vzrůstalo temno pohrom, a jak se zdá, nezbývala žádná naděje na lidskou pomoc nebo radu, jsa zmítán nepopsatelnými úzkostmi uprostřed noci (kterou jsem již jako několik předešlých trávil beze spánku), byl jsem zachvácen horečkou, volal jsem k Bohu, vyskočil z lože, chopil se bible a modlil se, aby nestačí-li útěcha lidská, neopouštěl mne svým nitrem Bůh... když jsem se s nářkem začel, začal jsem pociťovati, jak se četbou můj smutek rozplývá. I chopil jsem se pera a jal jsem zaznamenávati předešlé své úzkosti a Boží léky proti nim, ony božské slunečné dny, rozbřeskující se k zahnání temnot... nezažil jsem ve svém životě pokrmu sladšího, než bylo tehdá toto sbírání Božích útěch*“.

Ze zápisků pořízených během „*Božího léčení*“ vznikla dnes zapomenutá, ale ve své době velmi důležitá, alegorická knížka s názvem Truchlivý. Kniha se začala rychle šířit v opisech, které si pořizovali pro svoji potřebu další lidé, prožívající v těchto pohnutých časech tvrdé zkoušky. Když opisy nestačily, byl Truchlivý tajně vydán v Praze a vzápětí vyšel přeložený do němčiny v Německu. Tak spisek vzniklý z veliké osobní bolesti pomáhal utěšovat a léčit bolesti mnohých. (Pokračování v příštím čísle.)

Lenka Rafaelová, lenkaraf@gmail.com

Zpravodaj P+R, 3/2020, E-mail redakce: zpravodajpr@seznam.cz, Elektronická podoba zpravodaje na stránkách: www.pribyslavice.net, Šéfredaktorka: Zuzana Kozlová, Zástupce šéfredaktorky: Ivan Varmuža, Grafická úprava: Martin Kavlík, Autoři článků: Iva Hadašová, Tomáš Konečný, Lenka Rafaelová. Zpravodaj byl vytištěn na náklady obce.

v 15:00

v 15:00 na

me se a spo le sportov a

Martin Orato Martin Kozel

www.sokolpribyslavice.cz

Zveme všechny příznivce sportu na
ŽUPNÍ TURNAJ V NOHEJBALU

V sobotu 5. září 2020, registrace začíná
v 10:00.

První zápas začne v 10:30
na tenisovém kurtu v Příbyslavicích.

Tradiční krojovaná pout' 2020

pátek 19. června - neděle 21. června
v Příbyslavicích na tenisovém kurtu

Program:

Pátek 19. června

17:00 hod. Stavění máje a posezení pod májí s otevřeným šenkem

Sobota 20. června

13:00 hod. Stárci a Chasa zvou občany za doprovodu dechové hudby
Galánka na večerní posezení

20:00 hod. Otevřený šenk pro veřejnost s živou kapelou

K tanci a poslechu bude hrát skupina **Ostrovačický Rozének**

Neděle 21. června

14:00 hod. Krojovaný průvod od obecního úřadu

15:00 hod. Moravská beseda

16:00 hod. Československá beseda

K poslechu a tanci bude hrát dechová hudba **Galánka**

Těší se na Vás stárci Naďa Antlová, Michal Božek a Chasa z Příbyslavic!

